

برگشت هویت معماری و ترکیب عناصر

منصوره سنگیان* دانشجوی کارشناسی معماری

موسسه آموزش عالی رشد و دانش سمنان mansoreh.sangian@yahoo.com

چکیده

مردم و رفتارهای آنان بخشی از سیستم محیط‌های مسکونی می‌باشند، به طوری که رفتار و محیط را نمیتوان از یکدیگر جدا فرض نمود. رفتارهای انسانی همواره در بستر محیط شکل می‌گیرند و نمیتوان بدون در نظر داشتن تأثیر محیط، شرایط رفتاری را مورد تجزیه و تحلیل و ارزیابی قرار داد. بنابراین طراحی باید با تکیه بر دانش چگونگی تعامل انسان با محیط به نتیجه برسد. در حالیکه این دانش هیچ گاه کامل و بدون نقص نیست، طراحان نیز نباید بر اساس نقطه نظرهای شخصی عمل نمایند. قوانین و مقررات ساختمان تقریباً امکان طراحی پلان و راه حل های تازه برای آپارتمان های شهری را ناممکن کرده است و به همین دلیل وجه تمایز پروژه های مسکونی به نما محدود شده اند. در بحث توسعه پایدار و به طبع آن معماری پایدار اینکه هر ساختمان باید با بستر و محیط طبیعی پیرامون خود تعامل داشته باشد به امری بدیهی مبدل شده است.

قسمت بحث برانگیز و مورد توجه این امر چگونگی برقراری تعامل و نوع تدابیر در نظر گرفته شده می باشد.

معماری سنتی ایران چه در بخش مسکونی و چه در بخش غیر مسکونی و همینطور تلفیق این دو در سطح وسیع تری به نام شهر، دارای ویژگی های منحصر به فردی است که ضمن توجه به مسایل زیباشناختی و حفظ محیط زیست پاسخگوی نیازهای اقلیمی هر منطقه نیز بوده است. فنون و قواعد به کار رفته در این معماری، بسیاری از مفاهیم نوین در عرصه معماری پایدار را در خود به وضوح دارد که این مقاله به بررسی این مفاهیم در معماری مسکونی ایرانی میپردازد.

واژه های کلیدی: انسان - تعامل - محیط - دانش - معماری پایدار - معماری سنتی -

سوالات:

۱- هویت در معماری از چه عواملی شکل گرفته است؟

۲- سوال اساسی در مفهوم معماری این است معماری معاصر ما دارای چه هویتی است؟

مقدمه

قسمتی از فعالیتهای انسانها در فضا اتفاق می افتد موجودی به نام انسان تفکر میکند تصمیم میگیرد از زندگی در غار تا زندگی در مجلل ترین سکونتگاهها.

مفهوم مسکن به عنوان کانون زندگی خانوادگی برای انسان در زمان و مکان، همواره متفاوت بوده است و این مفهوم تابع انتظارات و توقعات از خانه و پاسخهای به آن بوده است.

با توجه به رابطه بین نحوه زندگی و نوع سکونت، لازمه شناخت مسکن به شناخت زندگی در ابعاد